

[Hagen Hagensen]

ud af posen. Der kan for mit vedkommende ikke være tvivl om, at det for dem, der i det sidste stykke tid har lavet urø og forvoldt gerninger, som vi gerne havde været foruden, havde været gefundenes Fressen at have kendskab til alle forhold inden for ordensmagten og dens organisation.

Jeg kan derfor ikke være enig i, at der skulle være behov for offentliggørelse i fuldt omfang. Der er givet begrundelser for, hvor meget der kan offentliggøres, og jeg må naturligt stole på justitsministerens udtalelser om, hvad der er offentlig adgang til. Det er jo ikke sådan med hensyn til det, der står på biblioteket herinde, at det er justitsministeren, der skal tage stilling dertil. Det er folketingets præsidiiums ansvar, at det er tilgængeligt på den måde, man har besluttet.

Fru Ebba Strange talte meget om, at vi lever i en retsstat, og det holder jeg på, det gør vi også. Vi skal aldeles ikke komme til at leve i noget, der er en politistat, men vi skal have tillid til, at den ordensmagt, vi har, udfører den gerning, den gør, i retsstaten, på vore vegne, til vor beskyttelse, på en sådan måde, at vi også rimeligt skal beskytte dem, der skal beskytte os, over for de angreb, de kan komme ud for. Jeg ser ligesom fru Ebba Strange med stigende bekymring på de konfrontationer, der har været og dem, der kan komme. Men jeg understreger i den forbindelse, at det minsandten ikke er vores ordensmagt, der har lavet disse ting. Det ligger andre steder. Ud fra dette må jeg fastholde, at vi ikke kan støtte dette forslag.

Povl Brøndsted (V):

Jeg mener, at det af denne debat bør fremgå, at der i kendskab til og offentlighed omkring kundgørelserne ligger en mulighed for hjælp til politiet. Det er, som om man udelukkende mener, at offentliggørelse af kundgørelserne skulle betyde en svækkelse. På mange områder vil det være en styrkelse af politiets arbejde og en mulighed for at få befolkningens støtte og hjælp, at den har lidt kendskab til arbejdsmetoderne. Som jeg sagde i første omgang, er det meget, meget svært at sætte grænsen og sige nøjagtig, at det dér er til styrkelse for et godt politiarbejde, og de ting dér er til svækkelse, hvis det bliver offentligt bekendt. Derfor tror jeg, at justitsministeren har ret i, at vi med hele denne debat

må sige, at det ikke er for på nogen måde at svække, men for at få den tryghed, der må være hos alle parter i forhold til det, der er ordensmagtens arbejde.

Ebba Strange (SF):

Først til hr. Knud Lind: jeg ventede jo, til det blev anden omgang, som formanden så rigtigt bemærkede.

Selvfølgelig kan jeg få svar på de spørgsmål, jeg gerne vil have, hvis jeg spørger justitsministeren, ikke fordi jeg er formand for retsudvalget, men fordi jeg er medlem af folketinget, hvis de svar i øvrigt ligger inden for det, man synes er rimeligt. Men det er ikke det, denne debat handler om. Den handler ikke om, at jeg kan få svar, ikke for mit vedkommende i hvert fald. Den handler om, hvad vi finder det er rimeligt at den danske befolkning ikke bare kan blive orienteret om, men kan føle som sin helt naturlige ret at få at vide.

Når justitsministeren spørger, hvordan og på hvilke vikår, så vil jeg svare, at vi f.eks. har de offentlige biblioteker. Jeg forestiller mig ikke en husstandsomdeling, det skal jeg indrømme, det ville nok være for omfattende, for så meget interesserer det i virkeligheden ikke folk. Det er alligevel relativt få, der kommer i så tæt berøring med politiet, at de er interesserede i det. Men f.eks. de offentlige biblioteker ville jeg godt tale for.

Jeg kan godt høre på hele debatten, at vi har en debat tilbage i folketingets retsudvalg om, hvor grænserne går for, hvad der skal være offentligt tilgængeligt, og hvad der ikke skal være det.

Flere ordførere har anvendt begrebet retssikkerhed. Jeg sad og tænkte på, da jeg hørte al den snak om retssikkerhed, at hvis det stigende antal konfrontationer mellem borgere og politi bekymrer os, og det gør det helt åbenbart, så ville jeg finde, at der var noget kriminalpræventivt i, at de mennesker, der deltog i havnearbejderstrejker, der gik på værtshus i Birkerød, der gjorde andre ting, der i visse tilfælde afstedkom konfrontationer med politiet, på forhånd vidste noget om, hvordan politiet måtte bruge de forskellige magtmidler, politiet er i besiddelse af. Det er, som om man hele tiden vil skubbe det over i den boldgade, at det vil svække politiets arbejde. Jeg opfatter det på den måde, at hvis